

[Pürschel.]

Med Hensyn til Freds- og Æreskrænkelser skal jeg nævne Bestemmelserne om Krænkelser af Husfreden, der skærpes væsentligt. Maksimum er nu 3 Maaneders simpelt Fængsel, fremtidig kan man gaa op til 6 Maaneders Hæfte, og hvis Handlingen har voldt betydelig Forstyrrelse eller har været forbundet med Vold eller Trusel om saadan, kan Straffen gaa op til 1 Aar. Saa er der fastsat streng Straf for de alvorlige Trusler. Det vil erindres, at man i Straffeloven af 1866 § 299 havde en Bestemmelse, som tillod at træffe Sikkerhedsforanstaltninger mod paagældende. Denne Bestemmelse er gaaet ud, og man vil nu søge Værnet alene i Straffen for Trusler.

Med Hensyn til Injurier er der indført den Bestemmelse, at Bagvaskelse straffes særlig strengt. Bagvaskelse foreligger, naar en Person fremsætter eller udbreder en Sigtelse mod bedre Vidende. Man maa erkende, at det er et Forhold, som det er ønskeligt at modvirke ved en streng Straffebestemmelse.

Saa har man, saaledes som Loven nu foreligger, bevaret Mortifikationsinstituttet, dog saaledes, at det kun er overfor Sigtelser, at man kan bruge Mortifikation. Man kan ikke som nu faa det fastslaaet ved Dom, at man ikke er Stiftsfysikus, for at tage et berømt Eksempel, eller at man ikke er nogen almindelig Idiot. Der har undertiden været Mortifikationer, hvorover der er faldet et let komisk Skær af denne Karakter.

Med Hensyn til Berigelsesforbrydelserne er der indført et principielt helt nyt Grundlag. De behandles nu ens. Der er her i Loven opstillet en Række forskellige Definitioner, og alle de Personer, Tyvene, Bedragerne, Plattenslagerne, Kassebedrøverne, Sagførere, som misbruger deres Fuldmagt, de, der afpresser andre Penge o. s. v., straffes nu principielt fuldstændig ens, normalt gaar Straffen op til 2 Aar, i Gentagelsestilfælde indtil 3 Aar, og i grove Tilfælde kan man gaa op til 6 Aar, for Bedragerne kan man dog komme op til 8 Aar. Røveri behandles naturligvis for sig selv og strengere end de andre Forbrydelser.

En helt ny Forbrydelse har vi her, idet Aager, som tidligere kun var strafbar, for saa vidt der toges en højere Rente end tilladt ved Udlaan i fast Ejendom, nu er et helt andet Begreb, svarende til det Begreb, der paa den borgerlige Rets Omraade har dannet sig ved Aftaleloven af 6. Maj 1917, og nu fastsættes der altsaa Straf for den, der udnytter en andens Nød, Letsind og Uerfarenhed eller et bestaaende Afhængig-

hedsforhold til at opnaa eller betinge en Ydelse, som staar i aabenbart Misforhold til Modydelsen.

Det har været meget omstridt, om man skulde have en særlig Bestemmelse for Rapseri, men det blev man enig om at undlade.

Hvis man vil have et særlig klart Indtryk af Forskellen paa denne Lov og Straffeloven af 1866, vil man f. Eks. se, at et fjerde Gang begaaet Tyveri efter Straffeloven af 1866 medfører, hvis det er simpelt Tyveri, ganske uanset Værdien — der kan f. Eks. være stjaalet for 5 Kr. —, Strafarbejde fra 1 til 10 Aar og, hvis det er Indbrudstyveri, fra 2 til 16 Aar eller indtil paa Livstid. Efter den nye Lov straffes det med Fængsel fra 30 Dage til 3 Aar, hvis der ikke foreligger særlig graverende Omstændigheder, og ellers fra 30 Dage til 6 Aar. Altsaa, den rent automatiske Stigen, som alle Kriminalister her i Landet har været saa kede af, er faldet bort, og det vil ganske sikkert betyde, at man kommer bort fra Afsoning af en hel Række meget langvarige Fængselsstraffe, som ikke har været til nogen større Nytte.

Endvidere er den skarpe Grænse mellem Indbrudstyveri og simpelt Tyveri, der ofte virkede fuldkommen urimeligt, faldet bort. Det er urimeligt at have en ganske forskellig Strafferamme for to Tilfælde, som i Virkeligheden laa omtrent ens. Hvis en Mand ituslog en Butiksrudd og stak Haanden ind og tog noget — det kunde jo være meget værdifulde Ting —, var det simpelt Tyveri; men hvis han kravlede ind ad Vinduet og stjal en gammel Frakke, der hang der, var det Indbrudstyveri. I første Tilfælde var Minimumsstraffen 5 Dages Vand og Brød, i sidste Tilfælde var den 8 Maaneders Forbedringshusarbejde.

Nu kunde man naturligvis sige, at et Straffemaksimum af 6 Aar er ikke højt nok, men jeg tror dog, at hvis man undersøger de afsagte Domme, vil man finde, at det er meget faa Tilfælde, hvor man i de senere Aar er gaaet til at idømme over 6 Aars Straf for Berigelsesforbrydelser.

Endelig har jeg kun en Bemærkning at gøre med Hensyn til Brugstyveri, som jeg allerede har berørt tidligere, da jeg havde Ordet. Vi har sat Straffen op der under Hensyn til det stærkt stigende Tal paa Automobiltyverier; her i København er i Løbet af 3—4 Aar Tallet paa dem fordoblet, steget fra ca. 300 til noget over 700; det er derfor nødvendigt, at der gribes til kraftigere Midler mod det, og derfor er Strafferammen, som jeg nævnte før, sat op indtil 2 Aar.